

6 martie – 12 martie

Manifestarea dragostei

Textul de memorat: „Dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua în amiaza mare!” (Isaia 58:10)

Un cantor evreu, care se ocupa cu muzica în comunitatea lui din Lincoln, Nebraska, și soția lui au început să primească apeluri telefonice cu amenințări și obscenități. Au descoperit că apelurile proveneau de la un lider al unui grup american ce instiga la ură, Ku Klux Klan. Deoarece îi cunoșteau identitatea, cuplul evreu ar fi putut să-l denunțe la poliție. Însă au decis să aibă o abordare mai radicală a situației. Când au aflat că liderul acelui grup extremist era paralizat, cei doi și-au făcut apariția la ușa lui cu o cină gustoasă! Acesta a fost complet năucit! Ura lui s-a topit în fața dragostei lor. Cei doi au continuat să îl viziteze și prietenia lor a devenit mai strânsă. El s-a gândit chiar să devină evreu!

„Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug [...] împarte-ți pâinea cu cel flămând” (Isaia 58:6,7). Acel cuplu din Lincoln a ținut un asemenea „post”, alegând să împartă ospățul lor cu un asupritor înfometat, eliberându-l astfel de legăturile care îl țineau rob unor prejudecăți nedrepte!

Duminică, 7 martie – Să cumperi ceva gratuit? (Isaia 55:1-7)

1. Ce contradicții observi în versetul de mai jos? Isaia 55:1

Să presupunem că locuiești într-un oraș mare, tu ai mâncare și faci un anunț către cei înfomețați și fără adăpost: „Voi, care nu aveți bani, veniți și cumpărați de mâncare!” Dar cum pot cumpăra dacă nu au niciun ban?

Însă Isaia adaugă: „fără bani și fără plată” și ideea devine mai clară. Oamenii sunt invitați să primească iertarea fără plată (Isaia 55:7). Însă verbul „a cumpăra” subliniază că, pentru a le împlini nevoile și dorințele, Dumnezeu le oferă oamenilor ceva valoros. Iar primirea acelui lucru necesită o tranzacție, un transfer de valori. Dumnezeu acordă iertare fără plată în cadrul legământului refăcut cu copiii Lui, dar nu pentru că pe El nu L-a costat nimic. El a cumpărat iertarea noastră cu un preț colosal, sângele Robului Său. Deși este oferită gratis, iertarea a fost realizată cu un preț extraordinar de mare pentru El!

2. Care a fost prețul mântuirii noastre? Cum prezintă Isaia problema și cum este prezentată în Noul Testament? 1 Petru 1:18,19; Efeseni 2:8,9

Isaia prezintă succint în Vechiul Testament aceeași Evanghelie din Noul Testament. Nu a existat un „legământ vechi”, prin fapte, care să fie înlocuit de un „nou legământ” al mântuirii prin har. De când Dumnezeu le-a dat lui Adam și Evei făgăduința unui Eliberator (Geneza 3:15), a existat o singură cale de salvare: prin har, prin credință (Efeseni 2:8). „Dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23). De la Ghilgameș, eroul și semizeul din Mesopotamia, care în zadar a făcut fapte vitejești căutând viața veșnică, și până la cei de azi care cred în reîncarnare, oamenii au încercat toate variantele de salvare, dar fără rezultat. De aceea au nevoie să afle despre Isus și ce a realizat El pentru ei la cruce.

Mântuirea este fără plata, deoarece noi nu putem face nimic ca s-o câștigăm, faptele noastre bune nu ne pot salva. Totuși, ea ne poate costa totul (Matei 10:39; Luca 9:23; 14:26; Filipeni 3:8). Ești dispus să o accepți?

Luni, 8 martie – Gânduri și căi înalte (Isaia 55:6-13)

3. Ce spune Dumnezeu despre gândurile și căile Lui și gândurile și căile noastre? Cum înțelegi aceasta? Isaia 55:8,9

Acela care a creat universul în care chiar și cele mai simple lucruri conțin mistere pe care mintea noastră nu poate să le aprofundeze este un Dumnezeu ale cărui căi trec dincolo de ceea ce putem noi să începem să înțelegem pe deplin. De aceea, cunoașterea superiorității Sale infinite ar trebui să ne facă să acceptăm cu umilință ajutorul Lui (Isaia 57:15).

4. În ce context compară Domnul căile și gândurile Lui cu cele ale noastre? Ce spune El că face, și totuși nouă ne este atât greu să pricepem? Isaia 55:6-9

Fără îndoială că, dintre toate misterele universului, cel mai mare este planul mântuirii, un mister pe care noi abia putem începe să-l pricepem (Efeseni 6:19). Însuși Creatorul universului S-a înjosit, luând chip de om și trăind o viață de trudă și suferință. El a murit în locul nostru ca jertfă pentru păcat ca să ne poată ierta și arăta milă. Acesta este un adevăr care va face ca inima ființelor create de Dumnezeu să tresalte de-a lungul veacurilor veșniciei.

„Dar și îngerii doresc să privească la tema răscumpărării; ea va fi știința și cântecul celor răscumparați în cursul veacurilor fără sfârșit ale veșnicilor. Ea merită și acum o analiză și o studiere atentă? [...]

Subiectul acesta este inepuizabil. Studiul întrupării Domnului Hristos, al jertfei Sa ispășitoare și al lucrării Sale de mijlocire va ocupa la nesfârșit mintea cercetătorului zelos și, privind spre cer cu nenumărații lui ani, el va exclama: Mare este taina evlaviei!” - Ellen G. White, *My Life Today*, p. 360

Gândește-te la oamenii pe care i-ai rănit, la vorbele aspre pe care le-ai rostit, la modul în care i-ai dezamăgit pe ceilalți, dar și pe tine. Cum îți însușești făgăduințele Domnului de iertare și vindecare?

Marti, 9 martie – „Acesta este postul plăcut Mie?” (Isaia 58:1-8)

5. Care este „postul” la care se referă Isaia în 58:3?

Acesta trebuie să fie postul din Ziua Ispășirii, singurul post poruncit de Dumnezeu (Leviticul 16:29,31; 23:27-32). Acest lucru este confirmat în Isaia 58:3 de expresia paralelă „să ne chinuim sufletele”, sau „să ne smerim” (NTR), care folosește terminologia din Leviticul. Chinuirea, sau smerirea, se referă la diferite forme de tăgăduire de sine, inclusiv la post (compară cu Psalmii 35:13; Daniel 10:2,3,12).

Rânduilele Zilei Ispășirii explică porunca lui Dumnezeu: „Înălță-ți glasul ca o trâmbiță!” (Isaia 58:1). Cu zece zile înainte de Ziua Ispășirii trebuia să se sune din *shofar*, trâmbița din corn de berbec, ca o aducere-aminte (Leviticul 23:24). Mai mult, la fiecare cincizeci de ani, în Ziua Ispășirii, trebuia să se anunțe începutul anului de veselie al eliberării (Leviticul 25:9,10; compară cu Isaia 27:13).

6. De ce nu este Domnul mulțumit de ei? Ce nu era în regulă cu „postul” lor? Isaia 58:3-7

Se pare că oamenii se așteptau ca Domnul să îi laude pentru „evlavie” lor. Bineînțeles, ei înțeleseseră totul greșit! Prin manifestarea tăgăduirii de sine din Ziua Ispășirii, ei trebuiau să-și exprime recunoștința și credincioșia față de Dumnezeu în ziua în care marele-preot se înfățișa înaintea Lui pentru curățirea sanctuarului. Prin aceasta, erau curățiți de păcatele de care deja fuseseră iertați (Leviticul 16; compară cu cap. 4). Faptele lor trebuiau făcute cu un spirit de recunoștință față de Dumnezeu, care Îi iertase în ziua judecății, și nu pentru a obține aprobarea Lui pentru „evlavie” și „devotamentul” lor. Păcatele poporului pângăriseră locașul lui Dumnezeu și acesta trebuia curățit cu sângele care fusese vărsat pentru *ceea ce ei făcuseră*.

Din aceste pasaje vedem deosebirea dintre a fi doar religios și a fi cu adevărat un urmaș al lui Isus. Cum ne confruntăm noi, fiecare, cu pericolul de a crede că ritualurile religioase ar fi o dovadă că
Studiu Biblic, Trim. I, 2021 – Isaia

Miercuri, 10 martie – Adevăratul post (Isaia 58:1-12)

La zece zile după ce trâmbițele le aminteau israeliților că Domnul este Împăratul lor, chiar în Ziua Ispășirii, zi în care smerirea lor prin tăgăduirea de sine însemna afirmarea credincioșiei față de Împăratul lor, profetul își înalță glasul ca o trâmbiță, declarând că ei se răzvrătesc împotriva Domnului (Isaia 58:1).

7. Ce este mai greu: să nu mănânci deloc o zi sau să-i hrănești pe niște oameni fără adăpost? Care este motivul acestor acțiuni și cum înglobează ele adevărata religie? Isaia 58:6-12

Oricine poate fi religios. Oricine poate îndeplini niște ritualuri religioase, chiar și pe cele potrivite, la timpul potrivit, cu toate formulele potrivite. Dar acesta nu este singurul lucru pe care îl vrea Domnul. Privește la viața lui Isus. Oricât de credincios a fost în îndeplinirea ritualurilor religioase din timpul Său, scriitorii Evangheliei s-au concentrat mult mai mult pe faptele Lui de milă față de cei în nevoie, de vindecare, de hrănire și de iertare decât pe credinșia Lui față de ritualuri.

Domnul dorește o biserică, un popor care să predice lumii adevărul. Dar ce îi va atrage pe oameni mai mult la adevăr, așa cum este el manifestat în Isus: o aderare strictă la legi sau dispoziția de a-i ajuta pe cei înfomețați? Odihna strictă în ziua de Sabat sau dispoziția de a-ți folosi timpul și energia pentru a-i ajuta pe cei în nevoie?

8. Ce ne spun pasajele de mai jos? Matei 25:40; Iacov 1:27

Revezi binecuvântările din Isaia 58. Sunt cumva făgăduințe că Domnul va interveni în mod supranatural în viața celor ce fac aceste lucruri? Sau sunt binecuvântările pe care le primim când ne oferim pe noi înșine altora în loc să fim egoiști, lacomi și preocupați doar de noi?

Joi, 11 martie – Un timp pentru noi (Isaia 58:13,14)

9. De ce vorbește Isaia despre Sabat? Ce legătură este între Sabat și Ziua Ispășirii din versetele anterioare? Isaia 58:13

Ziua Ispășirii din fiecare an era o zi de Sabat. Acest Sabat ceremonial era ca Sabatul săptămânal, în sensul că toate lucrările, de orice fel, erau interzise (Leviticul 23:27-32). Prin urmare, așa cum a fost recunoscut de primii adventiști de ziua a șaptea, regula conform căreia perioada de odihnă din Ziua Ispășirii dura de seara până a doua zi seara (Leviticul 23:32) ne spune că același lucru trebuie să fie adevărat și pentru Sabatul săptămânal. La fel, deși contextul din Isaia 58:13,14 este cel al Sabatului ceremonial din Ziua Ispășirii, mesajul se aplică totodată și la Sabatul din fiecare săptămână.

10. Recitește Isaia 58:13. Ce fel de zi ar trebui să fie Sabatul? Cum putem avea și noi experiența Sabatului prezentată în acest verset? Dată fiind semnificația lui, de ce ar trebui să fie o zi ca aceea descrisă în text?

Isaia 58 tratează trei teme principale: tăgăduirea de sine, bunătatea față de cei din jur și Sabatul. Care sunt legăturile dintre ele?

În primul rând, toate cele trei teme presupun concentrarea asupra lui Dumnezeu, asupra priorităților Lui și recunoașterea dependenței noastre de El. În al doilea rând, atunci când le împlinesc pe toate trei, oamenii urmăresc sfințenia prin încercarea de a-L imita pe Dumnezeu (Filipeni 2:8), Cel ce dă dovadă de bunătatea care se sacrifică pe sine (Ioan 3:16) și care Și-a încetat lucrarea în ziua de Sabat la sfârșitul săptămânii creației (Geneza 2:2,3; Exodul 20:11).

Uită-te la celelalte conexiuni dintre tăgăduirea de sine, bunătate și Sabat, așa cum sunt prezentate în Isaia 58. Compară cu Exodul 23:12; Marcu 2:27; 3:1-5; Ioan 5:1-17. Ce schimbări ar trebui să faci pentru a experimenta aceste binecuvântări?

Vineri, 12 martie – Un gând de încheiere

„Nimeni nu poate da dovadă de o bunăvoință reală fără tăgăduire de sine. Numai printr-o viață caracterizată prin simplitate, tăgăduire de sine și economie strictă ne va fi cu putință să împlinim lucrarea ce ne-a fost încredințată, ca reprezentanți ai lui Hristos. Mândria și ambiția lumească trebuie alungate din inima noastră. În toată lucrarea noastră trebuie pus în practică principiul altruismului descoperit în viața lui Hristos. Pe pereții caselor noastre, pe tablouri și pe mobilier trebuie să citim: «Și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost» (Isaia 58:7). Trebuie să vedem scris pe garderoba noastră, ca și cum ar fi scris cu degetul lui Dumnezeu: «Îmbracă-i pe cei goi.» În camera de zi, pe masa încărcată cu mâncare îmbelșugată, ar trebui să vedem scris: «Împarte-ți pâinea cu cel flămând!» — Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 206

Rezumat: În Isaia 55 și 58, profetul face apel la oameni să renunțe la gândurile și la căile lor și să se întoarcă la Dumnezeu, al cărui ideal în ce privește fericirea lor este atât de sus față de idealul lor. El iartă plin de îndurare și apoi insistă ca omul iertat să aibă milă, în conformitate cu spiritul Zilei Ispășirii și al Sabatului, deoarece, dacă este primit, darul iertării lui Dumnezeu transformă inima.

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

Biblia: Osea 7-13

1. Cum erau privite poruncile Legii lui Dumnezeu de către Efraim?
2. Ce făcea Efraim împotriva lui Dumnezeu și cum îl trata pe proroc?
3. Ce anume au arat, secerat și mâncat cei din poporul Domnului?
4. Ce întrebări pune Domnul morții și Locuinței morților?

***Evangelizare*, Secțiunea 12, subcapitolul „Lucrarea din orașele australiene”**

5. În ce templu s-au dus Ellen White și ceilalți, după ce li s-a refuzat orice posibilitate de a le vorbi oamenilor în biserici?